

J. C. Christensen: Da der foreligger flere Lovforslag i Landstinget angaaende færøste Sager, som jagtens vilde komme herved i denne Samling, og da der saaledes alligevel skal nedsættes Udvalg her angaaende færøste Sager, ser jeg ingen Grund til at frasalde mit Forslag. Jeg tror ikke, at Nedsættelse af Udvalg kan sinke denne Sag. Den kan, saa vidt jeg kan skønne, alligevel ikke komme til Behandling i de nærmest følgende Dage, da vi jo staa foran Finanslovens 2den Behandling. Jeg mener derfor, at naar der er Enighed i Udvalget om at fremme Sagen, kan den godt ved Behandling i Udvalg fremmes meget hurtigt, og jeg skal derfor fastholde mit Forslag om et Udvalg paa 11 Medlemmer.

J. Thomsen: Som sagt: Jeg be-
tragter ikke den Opposition, der er fremkommen fra min Side, som væsentlig, og efter den Udtalelse, der er fremkommen fra den sidste ærede Taler, vil jeg, da vi alligevel skulle have et Udvalg til Behandling af færøste Sager, frasalde min Protest.

Forslag af J. C. Christensen om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 11 Medlemmer
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om de militære Underklassers Pensionering.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2849 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

N. Jensen (Svendborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Som det vil ses af Motiverne, er Grunden til, at Ministeren har forelagt dette For-

slag, den, at der findes en hel Del spredte Bestemmelser om Understøttelser til Enter efter militære af Underklasserne, hvilket Forhold nu ønskes ordnet ved almindelige Regler. Det vil være det ærede Tings Medlemmer bekendt, hvorledes man det ene Aar efter det andet har bevilget Understøttelser til saadanne Enter eller til Børn efter afdøde militære af Underklasserne. Jeg hilser altsaa med Glæde, at man ved dette Forslag kommer til at fastslaa som en Ret for disse Børn, at de skulle have et vist Beløb. Det forekommer mig, at det for dem vil være langt at foretrække, fremfor at de som hidtil skulle være henvisne til Naade. Vi kende jo ikke i de nugældende Pensionslove nogen Bestemmelse om Understøttelse til Børn efter saadanne Folk, medmindre disse have været Invalidet. Men naar jeg udtaler min Paastønnelse til den højtærede Minister, fordi han søger dette Forhold ordnet ved Lov, kan jeg dog ikke undlade for mit personlige Vedkommende at udtale en Beklagelse over, at disse Understøttelser ere noget mindre, end de burde være. Her er saaledes i § 2 nævnt 30 Kr. som en passende Understøttelse til Opdragelseshjælp for hvert Barn indtil det fyldte 15de Aar, og vel at mærke skulle Betingelserne for, at en saadan Understøttelse overhovedet kan gives, være til Stede. Jeg har ved at undersøge dette Forhold fundet, at som Regel plejer man her i Tinget paa Finansloven at bevilge en Understøttelse af 35 Kr. til et saadant Barn. Nu er dette Beløb her afrundet til 30 Kr., men jeg skalde for mit Vedkommende ikke have haft noget imod, at man ved Afrundingen var gaaet til den anden Side i Stedet for at gaa nedad. Det forekommer mig ogsaa, at man kunde tage under Overvejelse — og jeg vil henstille det til det eventuelle Udvalg — om der ikke var Grund til at gøre Undtagelse i enkelte Tilfælde. Saaledes er der jo nemlig i Loven af 9de April 1851 § 31 en Undtagelse, der siger: „Understøttelsen vedbliver i Reglen indtil Barnets fyldte 15de Aar, men kan under særlige Forhold forlænges til det fyldte 18de Aar“. Nu mener jeg ikke, det skalde være Reglen, at det skalde være længere end til det fyldte 15de Aar, men man kunde f. Eks. tænke sig en saadan Undtagelse, hvor Forældrene vare døde og Barnet svageligt.